

[Skatteministeren]

Der er flere, som har beskæftiget sig med de provenumæssige virkninger af forslagene. Det er selvfølgelig rigtigt, at umiddelbart medfører forslaget mindre skattebetaling. F.eks. bliver der en mindre avanceskat, fordi køberen kan indtræde i sælgerens skattemæssige stilling. Der bliver mindre skat ved fortjeneste ved salg af driftsmidler og især af genvundne afskrivninger.

Det er alt sammen korrekt, der bliver umiddelbart en mindre skattebetaling. Men det opvejes af, at til gengæld vil der for så vidt angår forslaget om succession blive tale om en større løbende skattebetaling, fordi køberen ikke kan afskrive på så højt et niveau, som han ellers kunne. Derved bliver der en højere løbende indkomstbeskatning, som i løbet af nogle ganske få år vil opveje det umiddelbare provenutab, fordi der ikke skulle betales skat af genvundne afskrivninger. Det er jo kendsgerningen om det.

Og så har jeg ikke engang taget i betragtning det, som selvfølgelig også er svært at sætte tal på, nemlig den positive effekt af, at et fremskyndet generationsskifte tilfører virksomhederne mere aktivitet og dynamik, investering og indkomst. Det vil derfor afføde større indtjening også for det offentlige på længere sigt.

Hr. Stavad startede sin tale på hr. Lykketofts vegne. Jeg måtte forstå, at det var hr. Lykketofts betragtninger, som hr. Stavad på hr. Lykketofts vegne bragte videre fra talerstolen. Derfor bar jeg på hr. Stavads vegne over med de lidt skrappere formuleringer, hvor hr. Stavad talte om, at der her var tale om skamløs eftergivelse af skatter og afgifter, og at det er et skræmmende eksempel på borgerlig klassepolitik, forslag der henvender sig til højborgerlige kernevælgere, hvilket hr. Stavad dog i en senere runde modificerede eller i hvert fald præciserede, hvem det var, han tænkte på. Jeg forstår, at det måtte være en videregivelse af hr. Lykketofts betragtninger.

Men til sidst tør det nok siges, at talen greb hr. Stavad. Han fandt inspiration til at udbygge hr. Lykketofts betragtninger med egne betragtninger, og hr. Stavad talte i malende vendinger om skatteministerens såkaldte festtaler om forenkling af skattesystemet. Jeg måtte forstå på hr. Stavad, at han følte sig noget generet af, at jeg har givet udtryk for den målsætning, at skattesystemet skal forenkles, og faktisk har den

bedste vilje til at prøve at gøre det, selv om jeg må erkende, at det er en utrolig svær opgave. Men jeg nægter at tro på, at vi ikke er i stand til at gøre skattesystemet i hvert fald noget enklere, end det er i øjeblikket.

Jeg synes nok, det er lidt stærkt, at netop hr. Stavad på Socialdemokratiets vegne vil slå sig til ridder på forenkling, for er der nogen, der har fremsat bureaukratiske forslag her i Folketinget, så er det vel netop Socialdemokratiet. Hvis vi går lidt tilbage i historien – nu tager jeg det bare sådan helt spredt efter hukommelsen – så var det den daværende skatteminister, hr. Lykketoft, som fremsatte forslaget om ægtefællebeskatning, som nok tør siges at have kompliceret skattelovgivningen ikke så lidt.

Hvis vi går helt op til den allernyeste politiske historie, så havde vi før jul et skatteforslag til behandling, som hr. Stavad havde fremsat, om stop for salg af underskudsselskaber, som i hvert fald også nok tør siges at være administrativt ganske kompliceret. Og jeg har set i dagspressen, at der er bebudet forslag fra Socialdemokratiet, som jeg allerede nu kan sige i hvert tilfælde vil være nye administrativt belastende knaster på skattesystemet.

Mon det, hr. Stavad har ført frem i dag, delvis på hr. Lykketofts vegne, at man skulle klare generationsskiftet ved at etablere en lønmodtagerfond i virksomhederne, er noget, som vil forenkle systemet? Jeg tror ikke, vi behøver at grave ret dybt i den sag for at forstå, at her er der simpelt hen lagt kimen til en Storm P.-maskine, der rigtig kan give administrativt besvær. Det samme gælder den henstandsordning med generationsskiftets skatter, som jeg forstod at hr. Lykketoft gjorde sig til talsmand for.

Så jeg synes ikke, at hr. Stavad har haft noget særlig godt og solidt grundlag for at udtale sin forargelse over mine hensigter med hensyn til forenkling af skattesystemet.

Som jeg startede med at sige: midt i alt det tekniske om disse forslag dækker debatten i virkeligheden over nogle grundlæggende politiske skillelinjer, hvor ikke mindst Socialdemokratiet og SF og Fælles Kurs har båret synspunkter frem, der næres af dyb skepsis over for de selvejede familievirksomheder.

Jeg synes, synspunkterne sættes i relief af nogle af de udtalelser, hr. Lykketoft er kommet med offentligt, hvor hr. Lykketoft engang i januar udtalte – nu citerer jeg helt frit efter hu-